leiba ärratenima, waid agga, et nemmad piddid öppima monningad töödt teggema ja teiseks ka sepärrast, et nemmad ei piddand mitte ülleannetust teggema: sest ta ütles saggedaste: üks innimenne, kes head ei te, hakkab kurja mötlema ja teggema; lapsed tehke siis agga ikka middagit, mis hea on, olgo suur, ehk pisoke assi, olgo paljo ehk pisut, siis ei te teie ommeti sel ajal mitte pahha ennesel ehk teistel. Weel ütles ta neile: kui teie ollete wavra öppinud töödt teggema, siis ep olle se eddespiddi raske mitte, ja teie ei woi ilma töta mitte rahhul olla, agga se laps, kes ikka mängib, senni kui ta waimuks saab, oh! temmal saab se töteggeminne raskeks asjaks! ta murriseb Jummala wasto, kes innimessi on käskund töödt tehha, ta murriseb, et ta ilma töta et woi leiba ja toidtust sada; agga teie, kui teie jo norelt ollete öppind töödt teggema, teie tännate eddespiddi Jummalat, et teitel agga ikka töödt ja terwidus on, sest töteggeminne on teitel siis öppitud asjaks, ja lustiks sanud.

Sepärrast, kui nüüd lapsed piddid lambad ja ellajad hoidma, siis andis wanna Mats iggaühhele middagit karjas tehha: üks piddi omma ramato ennesega wötma, ja middagit sealt seest peast öppima, teine piddi sukka kudduma, kolmas paela teggema, ehk monningad head rohhud noppima, mis innimesse terwiseks tarwis lähwad, ja muud nisugust töödt.

Öhto, kui nemmad koio tullid, siis piddid nemmad wanna Matsile ommast tööst arro andma, ja ta kitis neid, kes wisi pärrast omma töödt ollid teinud, ja teised maenitses ja nomis temma, ja lapsed armastasid tedda ennam, kui omma issa.

Monnikord läks ta karjamale waatma, mis lapsed teggid, siis tullid lapsed römsa ga temma jure, ja ta näitis ja nimmetas neile monningad head rohhud, ja ütles — kus, ja kuidas neid prukitakse, ja näitis

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1808, lk. 17